
HOLČIČCE SE VILÍKOVY POHÁDKY LÍBILY. ŘEKLA:

„Jsou moc pěkné, takové já neznám.“

Vilík to slyšel rád. Řekl pyšně:

„To jsou pohádky mé babičky. Ale ty twoje jsou taky moc hezké.
A docela jiné.“

Holčička byla taky spokojená. Řekla:

„To jsou pohádky mé maminky. Chceš, aby nám něco vyprávěla?“

Vilík horlivě přikývl. A holčička přiložila prst k ústům, aby byl tiše a dobré poslouchal. Z komína se ozval tichý, tichounký hlas paní Meluzíny a vyprávěl

O MLÁDÍ BEZ STÁŘÍ A ŽIVOTĚ BEZ SMRTI

Bylo, nebylo, byl jednou jeden mocný král s královou. Byli oba mladí, byli oba švarní, šťastně spolu žili a pořád se těšili, kdy se jim narodí dítě. Ale roky běžely a dítě nepřicházelo, a tak si začali král s královnou dělat starosti. Radili se s lékaři, radili se s hvězdoprávci, a když ani to nepomohlo, začali chodit po kořenářkách a zaříkávačích. Tak se nakonec dozvěděli i o jednom moudrému stařečkovi, který žil daleko na vsi. Král s královnou k němu poslali své dvořany, aby prý šel s nimi na královský hrad poradit vladaři a jeho ženě. Ale stařeček nechtěl:
„Král má zrovna tak daleko ke mně jako já k němu. Jestli něco ode mne potřebuje, ať ráčí ke mně, bude vítán. Ale já na stará kolena nikam nepojedu.“

A tak musil král s královnou za stařečkem na ves. Vypravili se tam s velikou slávou, provázel je celý královský dvůr a celá královská stráž. Stařeček už na ně čekal před vesnicí. Povídá:

„Vítej, králi, vítej, krásná královno. Vím, co chcete, ale bojím se, že vás nepotěším. To, co si přejete, vám přinese více starostí než radostí. Abyste nakonec nelitovali.“

„Nebudeme litovat,“ odpověděl král. „Jen nám řekni, můžeš-li nám dát nějaké bylinky, abychom měli děti.“

„To můžu,“ řekl stařík. „Tady jsou. Až si je královna svaří a nápoj z nich vypije, bude mít do roka a do dne krásného syna. Budě se jmenovat Švarný rek, ale dlouho se s ním těsit nebudeste. Tak stojí psáno!“

„To se teprve uvidí,“ řekl král, vzal od staříka kouzelné bylinky a vrátil se s ženou a celým průvodem na královský hrad.

Staříkovy bylinky byly opravdu kouzelné. Do roka a do dne se

OBSAH

KAŽDÉMU SE TO NESTANE	5
O JANKOVI, JOSKOVI, ŠTĚPÁNOVI A KRÁSNÉ SIMONCE	7
VILÍK DOČETL A BYLO TICHO	12
O PRinci A STŘÍBRNém ZAJÍČKOVi	13
KDYŽ SE VILÍK RÁNO PROBUDIL	24
O STATEČNém KREJČÍKOVi A SEDMI JEDNOU RANOU	25
POHÁDKA BYLA U KONCE	32
O ŠÁHOVi, VEZIROVİ A DERVIŠOVi	33
VILÍK POŘÁD JEŠTĚ NEVĚDĚL	40
O KRÁLí, KTERÝ PLETl ROHOŽE	41
HOLČÍČKA LEŽELA NA HLAVĚ MEDVĚDÍ KŮŽE	46
O JOSÉM A PRINCEZNĚ FLORABELE	47
VILÍK MĚL CELÝ DEN TRHÁNÍ	56
O KOCOUROVi V BOTÁCH A PTAČÍM KRÁLI	57
HOLČÍČCE SE VILÍKOVY POHÁDKY LÍBILY	62
O MLÁDÍ BEZ STÁRÍ A ŽIVOTĚ BEZ SMRTI	63
VILÍK BYL NĚJAKÝ OSPALÝ	74
O ČARODĚJi S TŘEMI ŽELEZNÝMI OBRUČEMi	75
TEPRVE KDYŽ DOČETL	82
O DVOU BRATŘÍCH A TŘECH ZRCADLECH	83
RÁNO PŘIVÍTALA BABIČKA	88
O SPÍCÍ PRINCEZNĚ	89
HOLČÍČKA Z KRBU LEŽELA JAKO ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA	92
O FORTUNÁTOVi A PRINCEZNĚ INII DINII	93
VILÍKOVi VRTALO HLAVOU	104
O STOLEČKU, OSLÍČKU A OBÚŠKU V PYTLI	105
A POHÁDKA BYLA ZASE U KONCE	112
O PRINCEZNĚ A ZELENÉM RYTÍŘI	113
DOPOLEDNE PŘINESL LISTONOŠ DOPIS	120
O KRÁSCe A ZVÍRETí	121
VILÍK SKLAPL KNÍŽKU A PAK SE ZVEDL	128
O PRinci JENÍKOVi A MUŽI Z KVÍTí	129
VILÍK POČÍTAL NA PRSTECH DNY	140
O VOJÁČKOVi A LAMPĚ SE ZELENÝM SVĚTLEM	141
PO MEDVĚDÍ KŮŽI POCHODOVAL VOJÁČEK	148
O JEDNOZUBCE, DVOJZUBCE A SULTÁNOVU SYNOVi	149
BYLA SOBOTA ODPOLEDNE	154
O POPELCE A SKLENÉNém STŘEVÍČKU	155
RŮŽE OD HOLČÍČKY VONĚLA	164
O DŘEVORUBCI A DRAČÍ PRINCEZNĚ	165
RÁNO NAŠEL VILÍK VE SVÉ KNÍŽCE SLISOVANOU RŮŽI	168

Kniha vyšla za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky

Ilustrace a grafická úprava (z roku 1993) Vlasta Baránková

Vydalo nakladatelství Atlantis v Brně roku 1999 jako svou 183. publikaci
K vydání připravily Jarmila Vojtová a Jitka Šuhdeová

Sazbu písmem Korinna a podklady pro ilustrace připravil Vladimír Ludva
Vytiskla tiskárna Centa, spol. s r. o., Vídeňská 113, Brno-Horní Heršpice
Počet stran 172

Tematická skupina 14

Vydání první
